

Kerncijfers en feiten Ierse vleesvee-sector, [pag. 20](#)

Charolaisfokker Kevin Foley denkt voltijs vernieuwend, [pag. 22](#)

Joe Burke, Bord BIA: 'Beter Ierse dan Zuid-Amerikaanse import', [pag. 23](#)

Ierse witblauwen gemodelleerd voor inkruising op andere vleesrassen, [pag. 24](#)

Grassland Alliance ook nuttig voor BBG-groep, [pag. 25](#)

De Keltische tijger

Ondanks omschakeling naar een hightech economie blijft Ierse landbouw belangrijk

Het grasgroene Ierland kende, net zoals enkele Aziatische 'tijger'-landen, een zeer sterke economische groei. Aan de basis ervan ligt de omslag van een landbouweconomie naar een hightecheconomie. Hoewel het belang van de landbouwsector hierdoor afnam, blijven de vlees- en zuivelsector 'sleutelsectoren'.

tekst **Guy Nantier**

Door het gebrek aan eigen industrieën, delfstoffen en de geïsoleerde ligging als eiland was Ierland lange tijd het armste land van West-Europa. Het land stond ook bekend om zijn vele emigranten naar alle uithoeken van de wereld. Sinds de toetreding tot de EU in 1973 heeft Ierland zich ontwikkeld van een landbouweconomie tot een dynamische exporteconomie van hightechproducten en -diensten. Vooral de computerindustrie van Amerikaanse bedrijven groeide er hard.

Door de spectaculaire economische groei in de jaren negentig – met een gemiddelde jaarlijkse economische groei van 9,9 procent – is Ierland het op één na rijkste land van de Europese Unie geworden en het op drie na rijkste land ter wereld, na Luxemburg, Noorwegen en de Verenigde Staten. Ierland telt 4,2 miljoen inwoners (2008) op 70,273 km² opper-

vlakte, dat is een bevolkingsdichtheid van 59,6 inwoners per km². Ter vergelijking: België heeft een dichtheid van 341,1 inwoners per km², Nederland heeft een bevolkingsdichtheid van 397,7.

Hoge zelfvoorzieningsgraad

Ierland kent door de warme golfstroom in de Atlantische Oceaan een gematigd zeeklimaat: de winters zijn mild met weinig vorstdagen en de zomers zijn koel. Het weer is er zeer wisselvallig: perioden van zon en regen wisselen elkaar vaak af. De gemiddelde neerslag bedraagt circa 1100 mm per jaar tegen 800 mm in Vlaanderen en in Nederland. Het gras groeit er gedurende negen tot tien maanden. De landbouwooppervlakte is 4,3 miljoen hectare groot. Tachtig procent hiervan is grasland. Ierland telt 133.000 landbouwbedrijven. De gemiddelde opper-

vlakte bedraagt 32 hectare per bedrijf. In het westen van het land is traditioneel de zoogveehouderij aanwezig, in het oosten de akkerbouwbedrijven (graantelers) en de afmestingsbedrijven. In het zuiden van Ierland zijn vooral de melkveebedrijven alom te vinden.

De landbouwsector vertegenwoordigt vandaag de dag 2,5 procent van het bruto nationaal product (bnp). Inclusief de voedingsmiddelen- en tabaksindustrie is de sector goed voor 6,6 procent van het bnp. In 2008 was 8,5 procent van de beroepsbevolking werkzaam in de landbouw- en/of voedingsmiddelensector.

De vlees- en zuivelsector leveren de grootste bijdrage in de Ierse landbouwsector. De zelfvoorzieningsgraad voor melkpoeder en boter bedraagt meer dan 1000 procent, voor rundvlees is dit meer dan 600 procent. Dat maakt export levensnoodzakelijk.

Zestig procent van de zoogveehouders kruist met twee of meer vleesrassen

Ierse kerncijfers en feiten

Het Ierse zoogkoeienbestand is in vijftien jaar tijd verdubbeld. Stamboekfokkers produceren in de eerste plaats fokvee voor vermeerderingsbedrijven die twee of meerdere raskruisingen toepassen. Het groene imago verklaart de populariteit van de vleesproductie op de exportmarkten.

tekst **Guy Nantier**

Beef Euro-star-indexen leidraad voor fokkerij en veehouderij

Nieuwe fokwaarden voor vleesvee, genaamd Beef Euro-star-indexen, werden geïntroduceerd in de lente van 2007. Deze indexen combineren binnen een welbepaald ras de fokwaarden van kenmerken die een invloed hebben op het bedrijfsinkomen.

In totaal worden er voor vijftien kenmerken fokwaarden berekend en vervolgens gegroepeerd in één van de vijf bovenbalkkenmerken (zie figuur 1). Elk bovenbalkkenmerk heeft een samengestelde fokwaarde of index waarin de individuele fokwaarden worden ingewogen. Elke index wordt vanwege het gebruiksgemak voor de fokkers weergegeven met 1 ster (laagste twintig procent stieren) tot 5 sterren (hoogste twintig procent stieren).

De bovenbalkindexen bij geboorte, bij export en bij slacht vertegenwoordigen de vleesproductiewaarden. Deze indexen zijn bedoeld voor de zoogkoeienhouders die hun productie van broutards verwaarden voor export of voor de afmest ter plaatse. De vervangingsindexen als moederkoe en als kalf zijn specifiek bedoeld voor de fokbedrijven.

Omdat de stierkalveren en de overtollige vaarskalveren op de fokbedrijven eveneens een bijdrage leveren aan het bedrijfsinkomen nog vóór de vervangingsvaarzen in productie komen, is er ook een totaalindex ontwikkeld, de zoogkoe-index of SBV. Deze zoogkoe-index wordt berekend met de formule: $SBV = 0.77 \times \text{index geboorte} + 0.15 \times \text{index export} + 0.62 \times \text{index slacht} + 0.23 \times \text{index vervangingswaarde als moederkoe} + \text{index als kalf}$.

tot. index SBV	bovenbalkindex	kenmerk	gew. (%)
vleesproductiewaarde	bij geboorte	geboortegemak	53
		drachtduur	25
		kalversterfte	22
	bij export	speengewicht	36
		waarde kalf	64
	vervangingswaarde	als moederkoe	karkasgewicht
speengewicht			24
karkasbespierung			11
drogestofopname			12
vetbedekking			7
duurzaamheid			19
leeftijd eerste kalving			12
als kalf	als kalf	tussenkalf	12
		afkalfgemak	9
		slachtwaarde	3
		melkproductie	45
		geboortegemak	6
		drachtduur	2
		kalversterfte	4
		speengewicht	32
		drogestofopname	13
		karkasgewicht	29
karkasbespierung	10		
vetbedekking	4		

Figuur 1 – Samenstelling Beef Euro-star-indexen

Regeringspremie voor dierenwelzijn bij zoogkoeien

Het zoogkoeienbestand is in Ierland in vijftien jaar tijd sterk gestegen: van 600.000 naar 1,2 miljoen stuks in 2009. Deze sterke stijging is hoofdzakelijk te danken aan de invoering van EU-zoogkoeienpremie van 210 euro per dier.

De voornaamste vleesveerassen zijn charolais (22%), limousin (20%), simmental

(5%) en Belgisch witblauw (5%). Deze rassen worden onder de Ierse omstandigheden als 'laatrijp' bestempeld en leveren op een leeftijd van 22 maanden 350 tot 400 kg karkasgewicht op. Verder is nog 12,5 procent van het zoogkoeienbestand van het angusras en 9 procent van het herefordras. Zij worden in Ierland eerder

als 'vroegrijp' aangezien en leveren 280 tot 300 kg karkasgewicht af op 18 tot 20 maanden. Zestig procent van de vleesvee-houders kruist echter met twee of meer vleesrassen.

Een premie voor dierenwelzijn werd door de Ierse regering ingesteld sinds 2008. De premie bedraagt 40 euro per zoogkoe.

Vleesbranche steunt op sterk groen imago

Tegenover een productie van 548.000 ton vlees (karkasequivalenten) staat 'slechts' een inlandse vleesconsumptie van 87.000 ton. Export is bijgevolg van vitaal belang voor de sector. De exportwaarde van vee en vlees bedroeg 2,25 miljard euro in 2009.

Met 483.000 ton karkasequivalenten (2009) is Ierland de grootste vleesexporteur van de EU-27. Het land staat vierde

op de wereldranglijst van exporteurs na Brazilië, Argentinië en de USA. Ongeveer 85 procent wordt geëxporteerd naar andere Europese markten. De voornaamste afnemers zijn het Verenigd Koninkrijk, Italië, Frankrijk, Nederland en de Scandinavische landen. Onderliggende reden voor de populariteit van het Ierse vlees: het groene imago.

De export van 285.000 stuks levend vee

in 2009 betekende een nieuwe mijlpaal in de Ierse vleeseconomie. De exportwaarde van levend vee steeg daarmee ineens met 70 procent. Het succes is te danken aan de export van slachtvee naar Nederland (+153%) en het Verenigd Koninkrijk (+15%). Ook de export van broutards naar het vaste land – Italië en Spanje – liep zeer voortvarend met een stijging van respectievelijk 83 en 20 procent.

Kwaliteitsbonus voor met vet doorregen rundvlees

Ierland slacht jaarlijks anderhalf miljoen runderen (2009). Het aantal slachtrunderen is de laatste jaren wel in dalende lijn: in 2008 was dit nog 1,6 miljoen dieren, in 2007 bijna 1,7 miljoen stuks.

2009 was een zeer moeilijk jaar voor de Ierse vleesvee-houders. Als gevolg van de financiële crisis en de slakkende consumptie daalden de vleesprijzen (zie onderstaande tabel 1) ten opzichte van het jaar voordien met gemiddeld 10 procent of 32 eurocent per geslacht gewicht of nog 112 euro per geslacht dier.

De vleesproductie is gebaseerd op maximale grasopname; 80 procent van de drogestofname komt uit vers gras of ingekuuld gras. De overige twintig procent komt uit graan (gerst, tarwe) en bijproducten, onder andere van de whiskyproductie, en wordt vooral op het einde van de graasperiode (oktober-november) verstrekt.

92 procent van de mannelijke runderen worden als os afgemest. Als redenen hiertoe worden opgegeven: traditie, het uniforme eindproduct en de vergelijkbaarheid met het vlees van vrouwelijke dieren: mals en lekker. Ossen hebben wel een wat langere afmesttraject nodig maar aangezien de productie overwegend op gras en eigen gewonnen granen steunt, betekent dit slechts een zeer kleine meerkost.

Afmesters van angus- en herefordrunderen ontvangen van de vleesverwerkingsindustrie een bonus van 12 tot 14 eurocent per kilogram karkasgewicht vanwege het met vet doorregen vlees dat de smaak van het vlees bevordert.

Einde 2009 introduceerde de industrie voor alle afmesters een bonussysteem, gericht op de productie van meer kwaliteitsvlees. Deze kwaliteitsbonus bedraagt 6 eurocent per kilogram karkasgewicht voor dieren onder de 30 maanden.

Tabel 1 – Evolutie vleesprijzen Ierland

cat.	karkas gew.	Seurop-kwaliteit	2008	2009	01-04-'10
ossen	352	R=3	3,35	3,03	3,00
vaarzen	288	R=3	3,38	3,09	3,07
koeien	n.b.	O=3	2,84	2,49	2,44

prijzen in euro per kilogram karkasgewicht, exclusief btw 5,2 %

Groote financiële verschillen tussen bedrijven

In tabel 2 is het arbeidsinkomen weergegeven van 189 zoogkoeienbedrijven. Deze bedrijven behoren tot de 25 procent beste Ierse bedrijven. Ze zijn in de tabel nogmaals onderverdeeld in 30 procent topbedrijven, 30 procent slechtste bedrijven en het gemiddelde zoogkoebedrijf. Van die 189 bedrijven werden op 94 bedrijven de kalveren na de zoogperiode (als broutard) verkocht voor afmesting. Op de overige 95 bedrijven werden de nakomelingen ter plaatse afgemest.

Opmerkelijke vaststelling is dat de variatie tussen de bedrijven groot is, ondanks dat zij tot de 25 procent beste bedrijven van Ierland behoren. De absolute topbedrijven slagen erin 591 euro per hectare meer binnen te halen dan de slechtste topbedrijven (1205 minus 614) en 420 euro per hectare meer arbeidinkomsten (97 minus -328). Enkel de absolute topbedrijven realiseren winst exclusief EU-premies.

Belangrijke opmerking voor de interpretatie:

– de cijfers hebben betrekking op het jaar 2007, een jaar waarin nog geen sprake was van stijgende energie- en voederprijzen.

– de EU-premies zijn sinds 2005 volledig ontkoppeld.

Tabel 2 – Arbeidsinkomen op Ierse zoogkoeienbedrijven (bron: Teagasc e-profit monitor, 2007)

2007	beste 30 procent bedrijven	gemiddeld bedrijf	slechtste 30 procent bedrijven
bedrijfskenmerken			
bedrijfsoppervlakte (ha)	53	53	81
bezettingsdichtheid (gve/ha)	2,03	1,75	1,53
levend gew. per gve (kg)	361	361	267
levend gew. per ha			
bedrijfsopp. (kg)	733	550	408
in euro per hectare			
ontvangsten (excl. premies)	1205	882	614
variabele kosten	581	515	503
brutosaldo	624	368	111
vaste kosten	527	465	434
arbeidsinkomen (excl. premie)	97	-98	-323
totaal premies	675	622	582

Leigh en Kevin Foley

De Foleys gebruiken sinds vier jaar een geconcentreerd en gevriesdroogd commercieel colostrum voor de kalveren.

Activiteit:	fokbedrijf 'Royal'
Ras:	charolais
Aantal:	480 stuks
Bedrijfsoppervlakte:	220 hectare (alleen weiland)

Het charolaisras kwam in 1964 in Ierland en werd daar het eerste vleesras. Want na die introductie bleek al vlug dat het charolaisras de lokale rundveerassen overtrof in groei, conformatie en uitslachtpercentage. Op dit moment wordt veertig procent van de Ierse zoogkoeien en vier procent van de melkkoeien gepaard met een charolaisstier. 'Maar ik stel vast dat de Ieren langzaam overstappen van raskruisingen naar raszuivere paringen', zegt Kevin Foley. 'Met raszuivere dieren valt er gewoon veel gericht te werken. En dus meer geld te verdienen.'

Commercieel colostrum

Kevin Foley uit het Zuid-Ierse Killeagh (graafschap Cork) is een buitenbeentje in

Kevin Foley: 'Er is altijd ruimte voor verbetering'

Voltijds vernieuwend

Om iets betekenisvol aan de economie te kunnen toevoegen, denkt en werkt charolaisfokker Kevin Foley permanent vernieuwend. Foley importeert met regelmaat fokvee uit het moederland Frankrijk. Het fokbedrijf grossiert ook in kampioenstitels.

tekst **Guy Nantier**

de Ierse charolaisfokkerij. Hij importeert regelmatig fokvee uit Frankrijk. Zo kocht hij de laatste drie jaar 35 stuks vee bij de Franse topfokker Bernard Cadoux uit het Franse Saint-André-en-Terre-Plaine. 'Aankopen zijn belangrijk om vernieuwende bloedlijnen te kunnen introduceren en om vooruitgang te blijven boeken in kwaliteit', verklaart Foley. 'Ierse fokbedrijven gebruiken veel ki en vallen daarom in de opbouw van de stambomen steeds terug op dezelfde bloedlijnen. Ik wil vernieuwend zijn. Je hebt pas redenen van bestaan als je iets betekenisvol aan de economie toevoegt.' 'En er is nog altijd ruimte voor verbetering', vervolgt Foley, die de zaken duidelijk kan uitleggen. 'Meer gewicht op een gegeven leeftijd, beter beenwerk, meer

melk, meer stijl, meer klasse. Je moet de perfectie nastreven.' Het gezin Foley houdt sinds 1979 charolaisvee. Het fokbedrijf, dat het prefix Royal voert, wordt uitgebaat door vader Kevin (50) samen met zoon Leigh (23). Het bedrijf telt 480 stuks charolaisstamboekvee en 220 hectare graas- en maaiweiden. Maissilage, stro, graan, voederbieten, pulp en samengesteld krachtvoer koopt Foley allemaal aan. Ook op het vlak van management wil het bedrijf een vernieuwende rol spelen. Zo gebruikt Foley sinds vier jaar standaard het Franse product Rumistrum, een geconcentreerd en gevriesdroogd commercieel colostrum, bij elk vers kalf. 'In tegenstelling tot natuurlijke biest bevat Rumistrum altijd dezelfde en vol-

Acapella, de nieuwe aanwinst op het Royalfokbedrijf

doende concentratie aan immunoglobulines. Pasgeboren kalveren die Rumistrum drinken, zijn gezonder en sterker.

Sinds we dit middel onmiddellijk na de geboorte toedienen, hebben we geen problemen meer met bijvoorbeeld diar-

ree. Kalveren die na een moeilijk geboorteproces in shock zijn en niet willen drinken, zijn ook zo gered. Het is bovendien makkelijker werken dan sonderen. De rekensom is snel gemaakt: het product kost negen euro per kalf, een visite van de dierenarts negentig euro. Ik begrijp gewoonweg niet dat niet alle veehouders het gebruiken.'

Geld verdienen

In de stal te Killeagh staat onder meer de Franse koe Pivoine (v. Lancelot). De koe werd nationaal Iers kampioene in 2007. 'Pivoine is de oogappel van mijn dochter Niamh', vertelt Foley tijdens de rondgang in de stal. 'Ze is een aparte koe met klasse en stijl.'

Foley wijst ook zijn laatste aankoop aan, Acapella. Deze vijfjarige Ultrabeauzoon kocht hij recent samen met een zestigtal andere dieren bij Albert Raymond uit het Franse Decize. Een auto met klanten komt plots het erf opgereden. Kevin onderbreekt prompt de rondgang. 'Sorry, ik moet geld gaan verdienen. Dat heeft voorrang.'

Het bedrijf is niet alleen een belangrijke bron van genetica voor de Ierse fokkerij. Het mag ondertussen duidelijk zijn dat de familie ook actief is op het keuringsfront. In 2009 zette ze met de vier jaar oude stier Baladin (Lough Ness x Sibelle) en koe Victorienne (Mozart x Operatrice) het zoveelste Ierse kampioenschap achter haar naam. De fokker heeft de ambitie om dit jaar op de nationale show vijf kampioensstieren voor te leiden, aldus zoon Leigh. Vader Foley, die inmiddels teruggekeerd is, voegt eraan toe: 'Zelfs een topfokker als Bernard Cadoux kan dit niet.' |

Franse importkoeien zijn met regelmaat te vinden in de Royalveestapel

Joe Burke, Bord BIA: 'Beter Ierse dan Zuid-Amerikaanse import'

Ierland heeft zijn sterke vleesproductiesector weten op te bouwen met Europees geld uit Brussel. Het Ierse rundvlees is nu bezig aan een stevige opmars op het vasteland. Bord BIA, de Ierse evenknie van het Vlaamse Vlam of het Nederlandse PVV, startte twee jaar geleden een intensieve promotiecampagne voor het Ierse rundvlees in heel Europa. Met succes overigens, vooral in Nederland, Groot-Brittannië, Italië, Duitsland en Polen.

Met Europees geld de Europese collega's metconcurreren: toch wel deloyaal van de Ieren of niet? 'Wij bekijken dit anders', zegt Joe Burke, trademarketingspecialist beef van Bord BIA. 'De Europese zelfvoorziening voor rundvlees is sinds twee

jaar ontoereikend. Er wordt daarom goedkoop vlees geïmporteerd uit Zuid-Amerika. Het is ons inziens beter om Iers rundvlees te importeren. Het Ierse vlees beantwoordt aan de Europese standaarden: het is volledig traceerbaar, hormoonvrij en is conform de Europese dierwelzijnseisen. Het wordt bovendien ook met Europese vleesveerassen geproduceerd. Allemaal elementen die pleiten in ons voordeel. Verder kunnen wij steunen op een sterke beeldvorming vanwege de overwegend op gras gebaseerde productie. Wij hoeven dus geen scrupules te hebben.'

Het 'groene' beeld willen de Ieren in de toekomst nog versterken, aldus de marketingspecialist. Burke: 'Bord BIA heeft

Joe Burke: 'Met een studie over de ecologische voetafdruk willen we ons groene imago behouden'

een studie besteld over de carbon footprint, de ecologische voetafdruk, van de Ierse productie. Want ons groene imago willen we absoluut behouden.'

David Pearson	
De fokker van ki-stier Cantona produceert in de eerste plaats witblauwfokvee voor de lokale markt	
Beroep:	deeltijds fokker (naast truckchauffeur)
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal:	14 spoelkoeien

De Ierse witblauwpopulatie voert veelal terug op een verre Belgische afstamming, maar is in de loop der jaren 'verbeterd' voor de lokale markt van gebruikskruising op melkvee of inkruising op andere vleesveerassen. Naast een maximaal behoud van de bespiering van de witblauwen vormen groei-kracht (hoogtemaat, lengte), mobiliteit (beenwerk), een vlot geboorteverloop en weerbaarheid de pijlers van het Ierse aanpassingsbeleid. Een schoolvoorbeeld ervan is terug te vinden op het fokbedrijf Boherard Belgian Blues. Boherard Belgian Blues is eigendom van David Pearson (38) te Portlaoise (graaf-

Witblauwen steunen op vroege Belgische import maar werden gemodelleerd naar eigen inzicht

Aangepast type

Vleesrassen met elkaar kruisen is gemeengoed in Ierland. Het Belgisch-witblauwras is daarbij zeer gewild als eindkruising. Witblauwfokker David Pearson: 'Witblauwstieren moeten groot zijn om de koeien van andere vleesrassen te kunnen bespringen.'

tekst Guy Nantier

schap Laoise). Hij is de fokker van de ki-stier Cantona, die bij ki Fabroca op de kaart staat.

Oerstam 'de Palenge'

Ki-stier Cantona is een Empirezoon uit Boherard Alison (v. Balk du Baty d'Eprave). Via Alison voert de stier terug op de Belgische oerstam 'de Palenge' van André Pétry uit Durbuy. Op 16 maanden woog de stier 726 kilogram voor een schofthoogtemaat van 136 centimeter. De stier kreeg van een Belgische keurder een excellentscore van 90,4 punten. Op onderdelen scoort de stier 100 punten voor hoogtemaat, 90,5 punten voor be-

spiering en 92 punten voor beenwerk. Moeder Alison, goed voor een exterieurscore van 88 punten, is tot op heden onklopbaar gebleken in het Ierse keuringscircuit. Zij werd nationaal kampioene in Tullamore in 2009. Alison woog op een leeftijd van drie jaar en vier maanden 892 kilogram voor 142 centimeter. Ki Fabroca heeft ook de volle broer van Cantona, Boherard Crusader, in zijn rangen. 'De laatste vijftien maanden zijn vijf stieren naar de ki-stallen vertrokken', vertelt David Pearson. Naast Cantona en Crusader is Captain, eveneens een volle broer en nationaal Iers kampioen 2009, naar ki-organisatie NCBC gegaan. Bulls-

Boherard Alison heeft verschillende et-zonen lopen op de ki-centra

Grassland Alliance ook nuttig voor BBG

CRV kondigde in het voorjaar 2010 een joint venture aan met het Ierse NCBC onder de naam Grassland Alliance. Voor de leden-klienten van de CRV-dochterbedrijven CRV Ambreed (Nieuw-Zeeland) en CRV Lagoa (Zuid-Amerika) biedt deze samenwerking duidelijke voordelen. Net zoals in Ierland zijn vruchtbaarheid en een melkproductie gebaseerd op enkel gras er de hoekstenen van de melkveehouderij.

De boerencoöperatie NCBC produceert op jaarbasis zo'n 800.000 rietjes sperma waarvan ongeveer de helft melkveesperma. De andere helft is vleesveesperma van een zestal rassen waaronder Belgisch witblauw. 'Vijftig procent van de Ierse melkkoeien wordt immers ingekruist

met vleesrassen', geeft dr. Bernard Eivers, algemeen directeur, aan. 'De kruisingkalveren vinden hun afzet in Groot-Brittannië en op het vaste land, zoals Italië en Nederland.'

Zo'n 120.000 rietjes van de productie, vooral vleesveesperma voor het gebruikskruisingsegment, vinden eveneens afzet in het buitenland. 'NCBC haalt in de Ierse spermamarkt een marktaandeel van 75 à 80 procent', aldus Eivers.

Win-win voor iedereen

Minder in het oog springend, maar zeker niet onbelangrijk in de samenwerking: via aandeelhouder Progressive Genetics test NCBC voor CRV-partner BBG al een aantal jaren Belgisch-witblauwstieren

Dr. Bernard Eivers: 'Samenwerking met BBG nu steviger verankerd'

op het geboorteverloop in gebruikskruising met melkvee. 'Die samenwerking wordt nu ook steviger verankerd', zegt Bernard Eivers.

NCBC test voor BBG jaarlijks 25 witblauwstieren in gebruikskruising op melkvee

eye, een Janvier de Warichetzoen, is naar ki Dovea gegaan en Cian, een zoon Tintin de My, naar ki Bova.

Parthenais maal witblauw

David Pearson boert, naast een baan buitenshuis als truckchauffeur, op dezelfde locatie als zijn broer. Zijn broer bezit een kudde van 90 zoogmoeders van limousin- en limousin-parthenaïssignatuur en 220 hectare grasland. 'De productie van mijn broer is gericht op het voortbrengen van kruisingbroutards voor de Europese afmestmarkt', legt David uit. 'De limousinkoeien worden geïnsemeneerd met een parthenaïsstier vanwege de dikbilbespiering en de vlotte kalving. De

vaarzen uit deze kruising worden opnieuw geïnsemeneerd met een parthenaïsstier. Als koe worden ze gedekt met een witblauwe. Die eindkruising met witblauw levert broutards van allerbeste kwaliteit. De kalveren zijn dubbelbespierd, worden natuurlijk geboren en groeien goed door vanwege het aandeel limousinbloed. Zulke broutards leveren 300 euro meer op dan de limousin-parthenaïskruisingen omdat ze zeer gewild zijn op de Italiaanse afmestmarkt.' Pearson zegt enthousiast: 'Een eindkruising met witblauw levert broutards van topkwaliteit.'

David heeft op het bedrijf zelf veertien raszuivere witblauwstamboekkoeien lo-

pen. De witblauwen kalven hier nooit – een keizersnede kost al gauw 250 tot 300 euro – maar worden intensief benut voor embryowinning. Ook Alison, die nu vier jaar oud is, heeft nooit gekalvd. Uit haar eerste spoeling zijn Cantona, Crusader en Captain geboren. De embryo's worden ingeplant op zwartbonte draagmoeders die de Ier aankoopt en laat zogen. David Pearson: 'De vrouwelijke kalveren houden we aan voor eigen aanwas of we verkopen ze voor de fokkerij. De stierkalveren gaan naar andere vleesveehouders of melkveehouders om in te kruisen. Witblauwe stieren moeten groot zijn om de koeien van andere rassen te kunnen bespringen.'